

Volta

...nu duisternis valt...

Koning zon, met roze wangen, het soevereine goudstuk van de dag,
jij raakt mij aan, en mijn huid wordt hoornvlies,
mijn ruggengraat een optische vezel, en mijn lichaam trilt
half begoocheld door de poel van goud die jij uitgiet
over deze zee en stad, en ik ben verblind.
Hier waren ooit rijen – en ik weet ze nog staan –
huizen en straten, behorend tot een andere stad,
niet deze die jij door en door veranderd hebt.

Wij lopen aan de waterkant. De vissersboten
staan klaar om uit te varen voor de nacht,
motoren ronkend, paraffinelampen aan de boeg,
en de hele stad is naar de promenade,
geliefden arm in arm, en jonge mannen paraderend,
moeders en vaders, kinderen een ijsje etend,
oude mannen die toekijken vanaf een terrasje
donker wordende heuvels naderen, als tamme dieren.

Zoete hemelgloed in de avond, gespreid over heuvels en baai,
je arm raakt de mijne zachtjes aan, alsof het niet bedoeld was,
zoals de aanraking door deze jonge vrouw die naast me loopt
met zware heupen, kleine stapjes en swingende pas,
gitzwart haar strak naar achter, delicate hals en schouders
gebruind door diepe zomer, en haar olijfbroene ogen lachend.
Ik drink je, glinsterend licht, als wijn, als muziek,
zoals haar voorouders jou duizenden jaren hebben gedronken.

Poreuze stad, haar naam is *Eleftheria*,
en al vormen je littekens grijze spikkels in haar ogen,
nog, op dit uur wanneer het licht en de krommingen van het licht
subtiel in haar gezicht spelen als spraak of lied,
haar komt het aloude recht toe om langs deze kaai te lopen
als instrument en bewaker van je licht,
dat ze in de bronnen van haar diepe pupillen verzamelt,
en voor haar, de geliefde vrijheid, jou als een danser te betreden.

Geliefde avond, licht dat duizenden jaren oud is,
zanger met de heldere keel, bevallig als deze vrouw,
hoe kan ik anders dan de gratie bewonderen die jij uitwerpt

over deze stad en haar mensen in, een mal die vorm geeft
aan alles wat het aanraakt, de hele wereld?
Ik ben je slaaf geworden, zo niet je bewoner.
En verlangend je in je geheel te drinken, zou ik
iedere porie vullen met jouw straling, haar vrijheid.

Richard Berengarten

Vertaald door / translated by Jan Lauwereyns

---

interLitQ.org